

Vraag nr. 49
van 29 november 2002
van de heer KRIS VAN DIJCK

*Uitvoeringsplan huishoudelijke afvalstoffen –
Stand van zaken*

Volgens het "ontwerp uitvoeringsplan huishoudelijke afvalstoffen" van Ovam komen er in Vlaanderen vijf zogenaamde voorbehandelingsinstallaties, waarbij gekozen wordt voor het systeem scheiden/vergisten in Antwerpen en Brecht en voor drogen/scheiden in Evergem en Geel en waarschijnlijk ook in Limburg.

In deze installaties zal per jaar 600.000 ton restafval verwerkt worden, waarvan ongeveer de helft hoogcalorische RDF-fractie verbrand moet worden in een wervelbedverbrandingsoven (RDF : Refuse Derived Fuel).

Ik las dat de dioxine-uitstoot van een scheiden/vergisten-installatie 40 nanogram per ton afval is en voor een drogen/scheiden-installatie 6 nanogram. Voor een roosteroven met rookgasreiniging zou de uitstoot 104 nanogram zijn en voor een wervelbedoven slechts 0,38 nanogram.

1. Aangezien er in Vlaanderen nog geen wervelbedinstallatie is, rijst de vraag waar al het afval ondertussen naartoe gaat.

Gaat het naar de cementindustrie of een gewone roosteroven, met alle gevolgen inzake dioxine-uitstoot ?

2. Is het juist dat Indaver een wervelbedverbrandingsoven wil bouwen in Antwerpen ?
3. Waar moet de 75.000 ton van het Limburgs recyclagepark naartoe, naar de cementfabriek van Lixhe of naar de centrale van Langerloo ?
4. Hoe hoog is de dioxine-uitstoot van voorbehandelingsinstallaties ? Zijn er terzake normen vastgelegd ?

Antwoord

1. De afvalstoffen die in de toekomst in de voorbehandelingsinstallaties verwerkt zullen worden, worden op dit ogenblik verbrand in de bestaande roosterovens of worden nog gestort. Deze roosterovens voldoen reeds vele jaren aan de wettelijk verplichte dioxinenorm van 0,1 ng TEQ/m³. Deze norm is nu ook in de Europese

richtlijn inzake verbranden opgenomen. De norm wordt overeenkomstig de richtlijn van kracht vanaf 28 december 2002 voor nieuwe installaties en vanaf 28 december 2005 voor bestaande installaties.

In Vlaanderen is die norm al van kracht. Vlaanderen loopt dus ver vooruit op de Europese wetgeving. Er is in het Vlaamse gewest een stortverbod van kracht voor brandbare afvalstoffen, maar de verbrandingscapaciteit is op dit ogenblik nog te laag, zodat nog stortafwijkingen moeten verleend worden. De hoeveelheid brandbare afvalstoffen waarvoor een afwijking verleend wordt, neemt echter jaarlijks af en zal drastisch dalen wanneer de voorbehandelingsinstallaties in gebruik genomen worden.

2. Indaver en Sita willen op de terreinen van Indaver in Beveren een wervelbedverbrandingsinstallatie bouwen. De installatie is vergund voor de verwerking van 233.000 ton hoogcalorisch afval en 233.000 ton slib.

De installatie is een gezamenlijk initiatief van Indaver en Sita, die ieder een belang van 50 % hebben.

3. Er is op dit ogenblik nog geen bestemming bepaald voor de reststoffen van het geplande recyclagepark in Limburg. Het restafval zal in ieder geval in een daartoe vergunde installatie moeten verwerkt worden. De centrale van Langerloo beschikt op dit ogenblik niet over een vergunning voor de verwerking van deze reststoffen.

De cementfabriek van Lixhe valt onder de bevoegdheid van het Waals Gewest.

4. In een voorbehandelingsinstallatie vindt geen thermisch proces plaats en worden er dus ook geen dioxines geproduceerd. Er is terzake ook geen specifieke normering vastgelegd.